

hører til de første, som er kommet til os, efter at Dampskibsbygningen var kommen paa en nogenlunde god Fod. De Herrer, som ere gamle nok dertil, ville maaske erindre, hvilken Opfigt det vakte, om jeg huffer ret i 1843 eller maaske i 1844, da Dampskibet „Copenhagen“ kom hertil, tilhørende et holstenf. Fjema og bestemt til at fare imellem Kjøbenhavn og Kiel. Dette Dampskib, Copenhagen, blev senere, før Krigen i Marts 1848 benyttet til at føre den Slesvig-holstenf. Deputation herfra Kjøbenhavn til Kiel, og dette Skib med sin Historie, der ligger saa langt tilbage i Tiden, er det Samme som det, vi nu tale om, nemlig Slesvig; men den Fod, hvorpaa Dampskibsbygningen dengang stod, staar naturligvis langt tilbage for den Fod, hvorpaa den nu staar. Et Skib, der har en saa gammel Historie, der har gjennemgaaet saa mange Dravater, som dette Skib siden den Gang har udstaaet, tror jeg nok, man maa sige er mindre vel egnet til at være Lyftvagt for Hans Majestæt Kongen. Smidlertid vil jeg ikke opholde mig meget over, at Bevillingen dertil negtes; men jeg skal dog sige til, at dersom der byggedes et nyt Skib til Hans Majestæt Kongen, saa vilde det kunne gjøre særdeles god Nytte i Tilfælde af Krig. Det vilde ialtfald blive hurtigere end nogle Skibe, vi benyttede under den sidste Krig i 1864, hvoriblandt jeg navnlig skal nævne Freia, som er et meget svagt Skib, og som ikke kan armeres, men som gjorde god Nytte ved Blotaden i Østersøen. Et nyt hurtigseilende Skib vil altsaa i Tilfælde af Krig, naar det overlades Flaaden, kunne gjøre særdeles god Nytte som Avisdampner eller paa anden Maade, og det er altsaa ikke en ligesrem Luxusgenstand, man har foreslaaet anskaffet. Aligevel skalde jeg ikke reise nogen Indvending — og jeg antager heller ikke, at der fra høiere Steder vilde blive reist nogen saadan — imod, at denne Post gif ud af Budgettet, saafremt man vilde benytte den Sum, som derved blev indvunden, til en virkelig Udbygning af Flaadens Materiel, men naar det erede Flerthal samtidsigt med at negte Bevillingen til dette Skib tillige negter Bevillingen til Pantserflibet, kan jeg for mit Vedkommende ingenlunde være med dertil. Hvad nu det sidst nævnte Forslag angaar, Negtelsen af Pantserflibet, skal jeg først gjøre opmærksom paa, at det Flerthal, som foreslaar dette, ikke er Finantsudvalgets stereotype Flerthal, men et knebent Flerthal; det pleier ellers at være 9 mod 6, men her er det kun 8 mod 7, og Stillingen er altsaa noget anderledes med Hensyn til dette Spørgsmaal, end med Hensyn til flere andre. Jeg kan ikke, som den erede Drdsfører begjærede, at vi skulde, betragte den Kamp, som her føres om det Spørgsmaal, hvorvidt vi skulde have Pantserflibe eller ei, som en Forpostfægtning, jeg kan ialtfald kun gjøre det, forsaavidt der her kun er Tale om eet Skib, hvorimod vi maaske ved et andet Lovforslag

ville komme til at tale om flere andre Skibe af lignende Beskaffenhed. At vi skulde henvende Spørgsmaalet om det Skib, hvorom her er Tale, til det Udvalg og det Lovforslag, som behandler Befæstningsvæsenet i Almindelighed, kan jeg imidlertid ingenlunde tiltræde, og jeg skal nærmere udvillig hoorfor. Der er indkommet en Bemærkning i det erede Flerthals Motivering i Betænkningen, hvorom jeg maa yttre et Par Ord. For det Første siges der, at der kan være Tvivl om, hvorvidt Skibe af denne Art egne sig for os efter vore Farvandes Beskaffenhed og vore politiske og finantsfelle Forhold. Med Hensyn til Farvandenes Beskaffenhed er Bemærkningen motiveret ved, at det Skib, som foreslaas bygget, skulde stikke imellem 18—18½ Fod, men man vil, naar man henfer til de tidligere Erfaringer, udsætte sig for, at det kommer til at stikke endel dybere, idet der endog nævnes, at det er tvivlsomt, om Skibet, naar det er færdigt, kan forlade Kjøbenhavn og komme ud af Sundet ad anden Vej end nordvester. Jeg antager ikke, det har været Flerthallets Mening ved denne Bemærkning at ville udtale Noget, der kunde være saarende for de Mænd, som offere Tid og Kræfter paa Udbygningen af vort Søværn, men det faar i Virkeligheden let Udseende deraf. Da det første Pantserflib blev bygget paa Værftet, og vi derved gif over fra Træskibsbygning til Jernskibsbygning, hvilket for Drlogsværftet var en meget vanskelig Opgave, blev der begaaet en Feil, idet Skibet kom til at stikke noget dybere end beregnet. Dette er Noget, hvorom vi have talt saa meget, og hvoraf ikke en Smule er bleven stukken under Stolen; det ligger aabent for Alle og Enhver, men den Feil, som her er begaaet, er ikke eneistaende for vort Drlogsværft. Vi kjende saa godt Forholdene hos os, men de fleste af de Herrer kjende ikke Forholdene paa fremmede Drlogsværfter; der er begaaet ganske lignende Feil paa de mest berømte Værfter i England. Lad nu imidlertid ogsaa en saadan Feil være begaaet ved Bygningen af det første Skib, saa er den dog ikke gjentagen ved det andet og det tredje Skib, idet baade Gorm og Odin, som ere byggede senere, netop ere komne til at stikke saa dybt i Vandet, som man havde beregnet. Den hele Feilregning beløb sig imidlertid — om jeg huffer ret — kun til henimod 1 Fod, men her er der Tale om et Skib, som er beregnet til at stikke 18½ Fod, og det siges da, at det maaske, henfset til de Erfaringer, man har fra tidligere Tid, vil komme til at stikke saa dybt, at det ikke kan komme til at gaa igjennem Drogden, det vil sige 21 Fod eller derover. Dette er virkelig at stille Sagen paa Hovedet, thi det maatte være et høist beynnderligt Værft, som kunde komme til en Feilregning af denne Beskaffenhed. Dersom vore Farvande ikke egne sig til Skibe, der stikke saa dybt, som her er beregnet, have vi, mine Herrer, regnet feil lige fra Christian den Fjerdes Tid, ja